

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Lavnomarvs Abb. 19. Januarij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

acceptum fide minimè germanâ hospitem domo exigere. Hic **LEOBARDVS**, dum noctem sub dîo agit, cælumque ad faces suas contemplatur, Certè inquit, hoc non excludet, nisi aditum ipse mihi interclusero. Et quousque demum servitatem mundo ingrato hanc serviam? nunquid non mors ipsa parentum ad pileum vocat? nolentes mundo mortui mori me volentem docent. At innumeras opes numero, nempe quas pater heri, ego hodie, cras alius numerabit. Sponsa mihi est. Mater scilicet bella mihi, & lites pariet. Et ubi tunc castissimi nunc animi lilia? morientur hæc; & ego Superis tam nobilem odorem invidebo? Ergo tibi hunc mentis candorem, ô cælum, tu verò terra, res tuas tibi habe. Exulabis & tu animo nostrò. Irasceris? prior exclusisti. Hæc secum **LEOBARDVS**, mox rectâ Asceterium, ibi ipsos duos & viginti annos angustiis cellæ inclusus aditum ad se mundo vicissim negavit, neque tamen vel talis sine prole in cælos abiit. Reliquit post se virtutem nobilem filiam & vobis, Sodales Parthenii, locandam. Cur abnuitis pauperè ducere? dabit cælû dotè. *Ex Ser.*

Non in nobis flamma libidinis aestuet, non turpis cogitatio pulchram animam nostram coram DEO speciem fadet. Non nos terrene facultatis abundantia in superbiam erigat, non tenacitas misericordiam viscerum pauperibus claudat: Vigeat in nobis perpetua castitas. S. Pet. Dam. serm. 65.

S. LAVNOMARVS ABB. 19. Ianuarij.

E Gallia est hoc lilium, quod manu tenes. Multa inde in rosaria Mariana transferemus; interea isto oculos oblecta. Nascitur ergo **LAVNOMARVS** anno post natum Servatorem vigesimo
supra

supra quingentesimum. Puer genium suum defraudat, ut inopum ditet. Hinc Sacerdos, ex Sacerdote nobilis eremi cultor cœnobium exædificat, & silvas facit habitari. In his feræ à lupis agitata asylon sinum pandit, verissima aurei seculi ovis. Inde optimus orator oratione suâ suadet arbori ingenti, aliq̄ ut migret, & persuadet. Depopulantem porrò omnia flammâ uno Crucis signo exaromat: agris sanitatem pristinam plurimis impertit. Sed non perinde avaro nescio cui facere medicinam placuit. Fuit hic oppidò dives, sed letho proximus rectè pauper sibi videbatur. Mittit itaque XL. aureos LAVNOMARO, sive ut DEVM sibi per hunc propitium redderet, sive ut fortè sic mortem auro corrumperet, At verò LAVNOMARVS ad severum in arâ examen singulos expendere, & unico duntaxat servato, alios omnes remittere, gravi additâ denuntiatione, quâ & expoſtulabat, quòd furtum munus Deo obtruderet, & simul mortem indicebat. Et verò non huic tantùm, sed universæ Galliæ vastitatem clademque vaticinatus est; ipse tamen ne hanc videret, morte oculos clausit. *Ex Suario.*

Homo, mitte & premitte thesaurum tuum in caelos, ne caelestè animam demergas in terram. Aurum de profundo terre; anima ab excelsis cali. melius proinde est, ad sedè suam deferri aurum, quàm in sepulchro auri anima demergatur. S. Pet. Chryl. ser. 22.

S. ABUNDANTIA VIRG. 19. Ianuarij.

Satis laudasse ABUNDANTIAM videri possem, si illud modò dicerem, & natam & mortuam laudatam ultrò ab ære campano fuisse. Adjiciam tamen alia pluscula. Cùm sacro fonte tingerentur, dicuntur